

[Mette Madsen]

enige med Wechseltmann-udvalget i, at tilde-
ling af statsydelse bør bortfalde, eventuelt
med dispensationsadgang, med udgangen af
det år, hvori den enkelte ansøger opnår ret
til folkepension, idet vi principielt mener, at
alle borgere bør have samme pension. I den
forbindelse må også pensioner til kunstneres
efterladte både over kunstfond og finanslov
tages med i en pensionsreform.

Om antallet af ydelser netop skal være
207, vil vi ikke i dag lægge os fast på. Da
venstre i høj grad ønsker at støtte det kunst-
neriske værk, ser vi gerne, at man eventuelt
konverterer nogle af disse ydelser til udsmyk-
ning og indkøb samt konservering.

For øvrigt synes jeg, at tonekunsten efter
overslaget i bemærkningerne er forfordelt.
Tonekunsten er vel nok den sværeste kunst-
art at gøre til et dagligt brød. Vi burde også
ud af den vanetænkning, at man ikke køber
tonekunst. Folketinget burde passende vise et
godt eksempel ved hvert år at bestille et mu-
sikkværk til folketingets åbning.

Jeg imødeser et interessant udvalgsarbejde,
for jeg tror, at vi alle trods forskellige opfat-
telser i øvrigt er enige i det, der står i be-
mærkningerne, om, at det afgørende kriteri-
um for den støtte, der kan ydes af fonden,
fortsat er kvaliteten i den kunstneriske pro-
duktion og det kunstneriske talent. Venstre
mener, at disse ord er så vigtige, at de bør
stå i lovens tekst.

Grethe Fenger Møller (KF):

Det konservative folkeparti gav allerede i
forbindelse med kulturministerens redegørel-
se om Statens Kunstfond i foråret udtryk for
vort principielle synspunkt på denne sag. Vi
mener fortsat, at en aktiv kulturpolitik kan
bidrage til at videreføre en selvstændig dansk
kunst, og at offentlig støtte skal virke som
igang sætter af kunstnerisk produktion og
kulturel udfoldelse, så at kunsten kan eksiste-
re og udfolde sig frit. Det er for os afgørende
at sikre kunstnerens fulde frihed, således at
kunsten også kan nå ud til et større publi-
kum og vi kan få en bedre kontakt mellem
befolkningen og kunstneren.

Det er også afgørende for os, at vi har et
kulturliv, der kan udfolde sig frit, og at staten
respekterer den bedømmelses- og udvæl-
gelsesproces, som finder sted i et demokra-
tisk samfund. Vi mener, at den økonomiske

støtte bør ydes til kunstværket i stedet for til
kunstneren som person. En støtte til værket
indebærer samtidig en mulighed for en større
kunstforståelse i befolkningen, som på læn-
gere sigt også vil være til gavn for kunstner-
ne.

Det siges i bemærkningerne til lovforsla-
get, at det, der er tale om her, er en revision
af loven om Statens Kunstfond, og at de
principper, som loven hviler på, fortsat er
gældende, og derfor er det vigtigt at under-
strege, at det, der er formålet med Statens
Kunstfond, må være at støtte kunstnere, som
endnu ikke har et publikum, sikre, at disse
kunstnere har mulighed for at få offentlig-
gjort deres værker. Det har jo altid været
sådan, at det har været nødvendigt at have
kunststøtte på den ene eller den anden måde.
Det har bare været et spørgsmål om, hvem
der skulle give denne kunststøtte. Tidligere
var det private mæcener. Nu er det accepte-
ret af et flertal i folketinget, at det offentlige
må bidrage til at yde kunststøtte. Jeg synes,
at man kan sige, at kunststøtte kan betragtes
som en investering fra samfundets side, en
investering med en særdeles risikovillig kapi-
tal, fordi vi må investere i støtte til kunst,
hvorom vi ikke ved, om den kan bære, men
kunst, som vi vil give en chance. Først på et
senere tidspunkt viser det sig, hvad der kan
bære eller ikke kan bære, men den risiko må
vi tage, hvis vi skal have et alsidigt og et
bredt kulturliv.

Man kan også sige, at hvis man ikke yder
kunststøtte, mister landet på kort sigt en im-
materiel rettighed, der på længere sigt bliver
til en materiel rettighed for landet, hvis den
ydes.

Det kan være svært at definere, hvad der
er kunst, og hvilke former for kunst der skal
modtage støtte. Et kriterium, som man kunne
anvende for støtte fra Statens Kunstfond, er,
om det om kunsten på en måde kan siges, at
den kan bevares. Det vil sige, om andre men-
nesker kan nyde gavn af denne kunst på et
senere tidspunkt, om 50-100 år, eller om det
er en kunst, en forestilling, som eftertiden
ikke har gavn af.

Det vil derfor efter vores opfattelse være
fejlagtigt at inddrage aktiviteter under Sta-
tens Kunstfond, som kun kan nydes umid-
delbart, og derfor er vi enige i de bemærk-
ninger til lovforslaget, der siger, at spørgsmå-
let om støtte til udøvende kunstnere ikke kan